

EL PES DEL PLOM

DESTACATS PREMSA

“La Companyia presenta una posada en escena dinàmica i atractiva que barreja paraula, teatre físic, imatge i música. (...) Un viatge d’imatges, colors i emocions que ha de servir per despertar consciències.”

Imma Fernández, El Periódico 18 abril 2014

“La Virguería és una companyia que no amaga el seu desig de construir un món millor. Però ho fa amb acurada estratègia. No construeix un espectacle de bons i dolents, de rics i pobres, sinó que se serveix d’uns personatges contradictoris...”

J. Bordes, El Punt Avui 25 abril 2014

“Una obra compromesa que ens parla directament a cada espectador amb determinació i poesia”.

Time Out 28 de març 2014

“Lección de teatro y de compromiso social. (...) la obra mantiene el sello poético que viene impregnando todas sus obras. (...) Ahí está Marina Fita, delicada y con mucho ángel.”

Martí Figueras, Masteatro

“Amb una tendresa extrema, una passió desbocada i una tristesa desconsolada, Ferriz s’estripa davant del públic i s’entrega generós i honest emocionant el pati de butaques més enllà d’amb les paraules, amb cada sospir.(...) Magnífic disseny de l’espai escènic, el so i el d’il·luminació. La combinació d’aquests tres talents permet una recreació fantàstica de mil espais diferents, i fins i tot de continents diferents.”

Anna Mestres, Terrassa informa@

“Sortir de veure aquesta obra de teatre és sortir molest, espantat, esfereït.”

Paraules d’Art, abril 2014

“La gran virtut de l’espectacle rau en captivar-nos per la via d’un realisme frapant en una estructura formal gens lineal, uns personatges molt ben definits i un crescendo de tensió dramàtica. Els quatre intèrprets estan fantàstics. (...) És la mostra d’un teatre compromès i d’interès general.”

Santi Fondevila, Time Out

“(...) una intel·ligent estratègia narrativa en clau de thriller que manté alta la tensió fins a darrera hora.”

Toni Mata, Regió7

“El treball dels quatre actors és d’una força remarcable, amb un treball molt interessant de la corporalitat cada un d’ells (...) transiten entre els dos tipus de seqüència amb una fluïdesa extraordinària. (...) és un viatge des de la Sala Beckett fins a París, Ghana i Tanzània, que acaba inevitablement acostant-nos a examinar la nostra pròpia consciència.”

La Finestra Digital, abril 2014

“Amb una economia de recursos envejable i sense fer mai més del compte, Bargalló sap posar-se a la pell tant de la banquera freda i sense escrúpols com de la prostituta africana, i ens la creiem, com ens creiem la seva mirada fulminant o el seu cant i el seu ball de Tanzània.”

Oriol Puig, el Núvol